

*Zijn naam zal voor eeuwig blijven; zolang de zon er is, wordt Zijn naam van kind tot kind voortgeplant.
Zij zullen in Hem gezegend worden (Ps. 72:17a)*

BESEF VAN EIGENWAARDE, HOUVAST VANUIT HET GELOOF EN MAATSCHAPPELIJKE BETROKKENHEID:

‘Je hoopt dat het hen bijblijft, om de wereld een beetje mooier te maken’

Dat er op de vierde dag Roseval aardappeltjes met sla, sperziebonen en een slavink worden gegeten en op de achtste dag pitabroodjes met wokgroenten, worst en knoflooksaus, staat al vast. Het wordt keurig vermeld in het Albanië Jongerenreisboekje dat de jongelui inmiddels hebben gekregen. Ook staan er allerlei wetenswaardigheden in over Albanië, het hulpverleningswerk van de stichting en de activiteiten die ze kunnen verwachten. Zo gaan de handen uit de mouwen bij een klusproject, worden er gezinnen bezocht om voedselpakketten uit te delen, staat een bezoek aan de gevangenis op het programma en is de VakantieBijbelweek natuurlijk een van de hoogtepunten.

Wat dat betreft is de jaarlijkse Jongerenreis ‘strak’ georganiseerd. Maar elk jaar is het weer een verrassing hoe het gaat lukken om de jongeren tot één groep te vormen, hoe de reacties zullen zijn op de schrijnende leefomstandigheden van de bergbewoners en hoe de (geloofs)gesprekken en saamhorigheid zich gaan verdiepen. Daarom staan Gerard en Gerda Broekstra, samen met Anne-Lise Lubbers en Margreet Visser, als leiding ieder jaar weer voor een nieuwe uitdaging. Ook dit jaar is het echtpaar Broekstra weer reuze benieuwd hoe de reis zal verlopen. Voor het derde jaar zijn Gerard en Gerda van de partij. Hun dochter Annemijn ging hen een aantal jaren geleden voor als deelnemster aan de

Gerard en Gerda Broekstra: “Mogen we een foto van jullie samen maken?”
Altijd leuk als de jongeren dat vragen’ (Kruja 2024).

Jongerenreis. Mede dankzij Annemijns verhalen werd de interesse van haar ouders gewekt om wellicht iets te kunnen betekenen voor het Albanië Comité.

In 2006 deed Gerard al ervaring op met jongeren, hulpverleningswerk en klusprojecten tijdens een diaconale reis.

'Er werd toen een werkvakantie georganiseerd naar Roemenië, waar vanuit de kerk contacten mee waren,' vertelt Gerard.

'Met de jongerengroep heeft Gerard toen een kinderafdeling in een ziekenhuis opgeknapt,' legt Gerda uit. 'De ziekenhuisleiding werd daardoor zo gestimuleerd, dat ze met het overgebleven geld het hele ziekenhuis wilden opknappen. Door daar te zijn en dat te doen kreeg de ziekenhuisleiding moed om door te gaan. Gerard heeft destijds erg van de reis genoten en het was zijn droom om dat nog een keer te doen.'

Het enthousiasme van hun eigen dochter bracht Gerard op het spoor van het Albanië Comité.

'Mijn eerdere ervaring in 2006 had veel voldoening gegeven. We vroegen ons af of het Albanië Comité misschien ook klusprojecten had,' vertelt Gerard. 'Die bleken er te zijn, maar waren wat op de achtergrond geraakt na het overlijden van Herman (Lubbers-red). Wij wilden dat graag oppakken.'

Besef van eigenwaarde en doorzettingsvermogen

'Omdat ik het niet leuk vond als Gerard alleen zou gaan, ben ik aangehaakt,' vertelt Gerda. 'We vinden het alle twee leuk om met jongeren op te trekken. Dat doen we in ons gezin-met-vier-twintigers ook. Daar genieten we van. Nadat we volop in ons eigen huis hadden geklust, wilden we graag onze focus verleggen om onze gaven in te zetten voor mensen met minder kansen dan wij. Juist om dat samen met jongeren te doen en met elkaar, spreekt ons aan.'

Vertrek van de eerste jongerengroep in 2023 waarbij Gerard en Gerda betrokken waren.

'We hebben gemerkt dat ondanks dat wij wat ouder zijn, jongeren ons ook leuk vinden,' lacht Gerard. 'Dat we toch de juiste toon weten te zetten en daardoor een klik met elkaar hebben.'

'We vinden het fijn om hen dingen te leren, iets mee te geven en ze te laten voelen dat ze van betekenis zijn,' vult Gerda aan. 'Je hoort vaak algemeenheden om je heen. Dat jongeren lui zijn, dat niks ze interesseert en dat ze alleen maar op hun mobiel zitten. Maar dat is helemaal niet zo.'

'Wat we de jongeren mee willen geven? Dat wat ik ook in 2006 heb ervaren: een stuk bewustwording en de voldoening die zulk werk geeft,' zegt Gerard. 'We zijn in Albanië niet alleen bezig met kluswerk, maar er worden ook voedselpakketten uitgedeeld, de VakantieBijbelweek is er en we bezoeken de gevangenis.'

'We nemen de jongeren heel serieus,' vertelt Gerda. 'We gaan met ze in overleg over de dingen die we doen. We hebben wel een rooster wie wat doet, maar we doen ook van alles met elkaar. En ze hebben overal lol in. De jeugd is de toekomst. We willen ze een besef van eigenwaarde

Bij de tweede Jongerenreis in 2024 wisten Gerard en Gerda een beetje wat ze konden verwachten, maar de uiteindelijke groepsvorming is ieder jaar weer een verrassing.

meegeven, doorzettingsvermogen en houvast vanuit het geloof. Dat ze zich later herinneren: wat we daar met weinig gedaan hebben, had juist grote waarde voor onze medemensen. We voelen ons geleid in wat we doen door God. Dat merken we ook in de gesprekken 's avonds.'

'Er zit een diep geloof bij de jongeren, maar het ontbreekt vaak aan tijd om met jongeren hierover in gesprek te gaan,' heeft Gerard gemerkt.

'Onze levens, en ook die van de jongeren, zijn zo vol...,' peinst Gerda. 'Iedereen is zo druk. Dat valt daar weg. We doen spelletjes, kletsen met elkaar en hebben ontzettend veel plezier. En niks is de jongelui te veel om te doen.'

Activiteiten om het ijs te breken

Nu hun derde Jongerenreis voor de deur staat, weten Gerard en Gerda een beetje wat ze kunnen verwachten. Daar hadden ze de eerste keer totaal geen weet van.

'We konden ons er geen voorstelling van maken hoe zo'n jongerenreis zou zijn,' vertelt Gerard. 'In het verleden hebben we al wel kennism gemaakt met armoede in Roemenië en India. Maar hoe het met de jongeren zou gaan, konden we niet inschatten. En eigenlijk nog steeds niet, hoor. Je weet niet hoe zo'n groep zich gaat vormen.'

'We dachten dat de jongelui elkaar wel zouden kennen vanuit de verschillende kerken,' vertelt Gerda. 'Maar dat is helemaal niet zo. Ze moeten dus echt een groep gaan worden. Daarom doen we vanaf het begin al activiteiten om het ijs te breken en een groep te vormen. Zo hebben we ook dit jaar weer met Koningsdag op de Oranjemarkt gestaan. De jongelui mogen altijd zelf ideeën inbrengen en dit jaar waren er weer nieuwe ideeën die ze met elkaar hebben bedacht en uitgevoerd. Vorig jaar was de Talentenveiling tijdens de Uitzwaai borrel een succes. Die staat ook dit jaar weer op het programma op 4 juli. Zo'n talentenveiling is in het begin een beetje gek. Daarvoor moeten ze wel even over een drempel heen, hoor. "Moet ik op het podium staan en een cheque overhandigen?" reageren ze verschrikt. Ik heb er dan lol in als ze het toch gaan doen. We proberen ze in zulke dingen te stimuleren. Een ander zou misschien denken: "Laat maar", of het van ze overnemen. Maar het is juist leuk om te zien dat ze het wel oppakken. Zoiets moet even landen. De eerste deelnemer stond een beetje verlegen op het podium. Nummer twee ging al beter en nummer drie had er lol in. Je zag de flow erin komen, zodat nummer één het vast wel opnieuw had willen proberen.'

'Ook het publiek moet wennen,' heeft Gerard gemerkt. 'Op

Samen met Gerard op het podium tijdens de Talentenveiling (2024).

een gegeven moment gaan ze elkaar overtroeven en zit de sfeer erin.'

'En met niks, hè?' glimlacht Gerda. 'Ze verkopen gewoon hun diensten.'

Gevoelens en verhalen gedeeld

Gerard en Gerda ervaren steeds weer dat ze samen met Margreet en Anne-Lise worden opgenomen in de groep. 'Ze maken echt een plekje voor je vrij aan tafel,' vertelt Gerda. 'Enerzijds ben je leiding, maar je maakt ook deel uit van de groep. Dat zegt wel iets over de goede verhoudingen die we met elkaar hebben.'

'Sommige jongens gaan echt mee om te klussen,' legt Gerard uit. 'Maar daarnaast doen ze van alles en nog wat, want dat hoort er allemaal bij. Dit jaar hebben we een klus bij het kinderkuis. Er komt een nieuwe vloer in de activiteitenruimte en de muren worden geschilderd. Anderen verzorgen de VakantieBijbelweek, koken maaltijden of gaan mee met het rondbrengen van de voedselpakketten. Dat rouleert allemaal. Wij geven als leiding aan wat er gedaan moet worden. Sommigen zien het werk gewoon of willen met je mee naar de bouwmarkt.'

Zo goed als mogelijk probeert de leiding de jongelui voor te bereiden op wat ze gaan zien en meemaken in de armoedige huisjes. Toch is de realiteit steeds ingrijpender dan de verhalen die ze hebben gehoord.

'Tijdens de avondsluiting praten we daar met elkaar over,' vertelt Gerda. 'Je ziet dat het hen erg raakt. Vooral het besef dat ze het zelf zo goed hebben, komt heel erg boven. 's Avonds worden gevoelens en verhalen gedeeld. We hebben het wel eens meegemaakt dat we om 22.30 uur maar besloten dat we gingen stoppen. Ook persoonlijke verhalen komen vaak naar boven.'

'Toch zijn de reacties wisselend,' vindt Gerard. 'De een is van de kook, terwijl een ander na het bezoek aan de gevangenis nuchter reageert met: "Ze zullen ook wel wat gedaan hebben."'

Tijdens de avondsluiting zorgt Gerda voor een overdenking, waarna er aan de hand van vragen in kleinere groepjes wordt doorgepraat.

'Hoe ze alles ervaren, lees je ook terug in het gastenboek dat Anne-Lise altijd klaar heeft liggen,' vertelt Gerda. 'Dan merk je pas goed hoeveel de reis hen heeft gedaan. Als ik het later lees, dan herinner ik me weer hoe deze dingen ook terugkwamen in de gesprekken die we 's avonds hadden.'

Activiteiten om het ijs te breken: ook dit jaar weer voorbereidingen voor de Oranjemarkt.

*Weer superlekker gekookt met elkaar:
'Ze maken een plekje voor je vrij aan tafel' (2023).*

Gerda haalt een paar briefkaarten tevoorschijn, waar deelnemers van de vorige reis bedankjes op hebben geschreven. Ook zoekt ze de verhalen in het gastenboek op, die haar opnieuw ontroeren maar ook doen glimlachen. 'Ik vind het heel bijzonder als ik het allemaal zo weer teruglees.'

Geloofsgesprekken

Dat hun geloof een belangrijke rol speelt in hoe en wat ze doen, is voor Gerard en Gerda vanzelfsprekend.

*Fijne gesprekken met elkaar tijdens de avondsluiting
tot laat in de avond (2023).*

'Het is een levenswijze,' benadrukt Gerard. 'We willen naar de jongelui toe niet anders zijn dan we zijn, van daaruit met ze optrekken en ook met de Albanese mensen. 's Avonds komen de geloofsgesprekken op gang. Ook daarin is de een de ander niet. De een heeft wat meegemaakt en zit vol emotie en een ander heeft dat minder.'

Gerda pakt haar boekje met overdenkingen van vorig jaar erbij. Ze bladert er doorheen en vindt het verhaal van Mozes.

'Ik maak overdenkingen aan de hand van de Bijbel, gerelateerd aan de reis,' legt ze uit. 'Daarmee wil ik ze laten ontdekken dat wat er in de Bijbel gebeurt, niet anders is dan nu. Mozes kwam bij de brandende braamstruik met zijn staf in z'n hand. Die staf stond voor zijn identiteit voor wie hij was en wat hij deed als herder. Het gaf hem ook een zekere status. Hij leunde erop, was ermee vergroeid. Maar God zei: "Gooi maar weg." Dat maakte Mozes bang. Maar eigenlijk vroeg God hem: "Waar steun je op? Op je eigen staf of op Mij?"

Dat geldt ook voor de jongeren. Waar leunen zij op? Waar zijn zij mee vergroeid? Met hun mobiel? Wat geeft hen aanzien?

Mozes moest zijn staf weggooien van God en het werd een slang. Er kwam angst bij Mozes, de slang staat immers voor kwaad. Maar God keerde dit ten goede toen Mozes de staf weer oppakte. God pakte Mozes zijn staf niet af, maar ging de staf gebruiken voor Zijn werk. De staf gaf Mozes vervolgens de macht om grote dingen te doen in Gods Naam, zoals het pad door de Rode Zee dat ontstond toen Mozes zijn staf omhooghield. God geeft ons dus instrumenten in handen om grote dingen mee te doen. Wat doen wij met de spullen die we in handen hebben? Ik vroeg aan de jongeren: "Hoe gebruik jij bijvoorbeeld je mobiel? Die hebben we toch wel heel veel in onze handen. Sluit jij mensen uit in app-groepen? Of gebruik jij je mobiel juist om appjes te sturen om mensen te bemoedigen? En vergeet niet dat de Bijbel ook in je mobiel zit. Gods Woord heb je dus elke dag in je hand als je je mobiel vasthoudt. Hoe kan jij je mobiel inzetten, zodat God er door jou wat mee kan?"

Dat zijn dingen waar we met elkaar over gesproken hebben. En dat gaan we ook de komende reis weer doen.'

Allemaal met elkaar

De nieuwe jongerengroep is inmiddels al een paar keer bij elkaar geweest om zaken voor te bereiden, zoals de VakantieBijbelweek

'Het is echt weer een fijne groep,' hebben Gerard en Gerda geconstateerd. 'Je moet altijd afwachten hoe het in Albanië zal gaan als je langer bij elkaar bent, maar het voelt weer goed.'

De jongelui zijn bezig geweest met het bedenken van knutselwerkjes die ze straks in Albanië moeten voorbereiden en met de kinderen gaan maken.

'Er moet soms heel wat materiaal worden aangeschaft,' vertelt Gerda. 'Dat verzorgt Margreet allemaal. Het is zo fijn dat we dit allemaal met elkaar doen. Margreet is vooral de leidende persoon om de tickets te regelen, de VakantieBijbelweek, de Wikkelloekenactie en het beheer van de financiën. Gerard neemt het klussen op zich en ik verzorg hand- en spandiensten, de avondsluiting en coördineer het koken. En Anne-Lise is in alles de drijvende kracht in het vele werk dat zij verzet. Je ziet

de waardering die de jongeren uitspreken voor Anne-Lise en je leest dat ook terug in het gastenboek. Ze zorgt altijd voor wat lekkers bij de koffie of thee en wast elke dag de shirtjes die de jongelui dragen. Het is fijn dat we zo allemaal onze taak hebben om een bijdrage te leveren aan het levenswerk van Herman en Anne-Lise en Gods liefde uit kunnen stralen naar mensen die het een stuk beroerder hebben dan wij en waar we soms nog veel van kunnen leren. De liefde voor de medemens drijft ons om dit te doen. Maar alleen zouden we het niet kunnen.'

Ze voelen dat je er voor hen bent

Van de ochtend tot de avond is de leiding in touw, maar hen geeft ook veel voldoening om zo met elkaar bezig te zijn.

'Wat we het leukste vinden? Hier word je zo geleefd, daar is meer aandacht voor de essentie van het leven,' vindt Gerda. 'Je bent de hele dag met elkaar bezig. Anderen zeggen wel: "Jullie zullen wel moe zijn na zo'n reis."

'Het is inderdaad een intensieve week en je bent heus wel gevloerd,' vindt Gerard.

'Maar je krijgt er ook energie van,' meent Gerda. 'Natuurlijk ben je de hele dag in de weer, moet je alert zijn op wat er speelt en ook op eventuele spanningen. Je moet aandacht hebben bij wat je doet. Vorig jaar met schilderen was echt alles blauw. Ze waren zó enthousiast bezig... Iedereen was net zo blauw als het hek.'

'De grootste uitdaging? Toch wel de groepsvorming,' vindt Gerard. 'Daar heb je niet echt invloed op. De een is meer op de achtergrond, de ander wat actiever. Ze zijn allemaal verschillend'

'En ze vinden het vaak toch wel spannend,' heeft Gerda gemerkt. 'Ze hebben de verhalen gehoord en het filmpje gezien dat de groep vorig jaar gemaakt heeft. Maar het zelf ervaren is heel anders. Je hoopt op openheid in de groep en dat iedereen meedoet. Dat is tot nu toe steeds goed gegaan. Je hoort geen opmerkingen als: "Moet dat ook nog?" of "Moeten we over de Bijbel praten?" Dat is er niet. Wanneer de reis voor ons geslaagd is? Als ze weer veilig thuiskomen en natuurlijk ook dat ze door hun ervaringen kunnen zeggen: "Sinds we in Albanië zijn geweest, kijken we op een andere manier naar de wereld." Een stuk bewustwording en aandacht voor de medemens, die het een stuk minder heeft, en dat ze kracht kunnen halen uit hun geloof. We bezoeken de twee zondagen altijd de lokale kerkdienst en dat maakt veel indruk. Maar ze worden ook geraakt door

'Vorig jaar met schilderen was echt alles blauw. Ze waren zó enthousiast bezig... Iedereen was net zo blauw als het hek.'

het uitdelen van de voedselpakketten bij de mensen thuis, waar ze zien hoe de families leven. Dat heeft destijds op onze dochter Annemijn de meeste indruk gemaakt. Eén van de jongens zei vorig jaar: "Je ziet zo'n filmpje, je hoort de verhalen, en dan denk je: ik zie het allemaal wel. Maar het maakt veel meer indruk als je het zelf ziet." Je hoopt dat het hen bijblijft, ook die maatschappelijke betrokkenheid, om de wereld een beetje mooier te maken. Je bedenkt en doet het allemaal wel, maar je hebt Gods leiding nodig op je pad. Dat ervaren wij ook, Zijn leiding dat we daar zijn.' 'Ondanks dat je de taal niet spreekt, kun je toch van betekenis zijn,' heeft Gerard ervaren. 'Zelfs in de gevangenis, waar je uit jezelf niet zo gauw heen zou gaan.' 'Je bent daar van mens tot mens, omdat je hun achtergrond niet kent,' vindt Gerda. 'Je kleurt ze niet in. Je kunt niet met ze praten, want ze verstaan je niet. De bewoners in de bergdorpjes ook niet. Communicatie valt weg. Maar door je lichaamstaal, een kus, een knuffel, voelen ze dat je er voor hen bent.'

LUSTRUM JONGERENREIS

Pepijn Buwalda, Anne-Maaike Grolle, Maartje Joosse, Ephraïm Kool, Ellemijn Kruijmer, Sigrid Schaap, Luuk Spilt, Renske Teeuwissen, Bregje van Tongeren en Jenthe Wiesenekker staan in de startblokken om naar Albanië te vertrekken. Zij vormen de tiende jongerengroep die van 18 t/m 29 juli kennis gaat maken met het hulpverleningswerk in de Albanese bergdorpen. De thuisblijvers kunnen meeleven via de sociale media en website van het Albanië Comité.

Aan onze geweldige donateurs,

Wat zijn we dankbaar voor jullie steun! Dankzij jullie giften kan Stichting Albanië Comité blijven helpen waar het écht nodig is: voedsel, kleding, medische zorg, (Bijbels) onderwijs en betere leefomstandigheden voor de allerarmsten in de bergdorpen.

Jullie maken het mogelijk om Gods liefde handen en voeten te geven.

Heel hartelijk dank daarvoor!

Bestuur Stichting Albanië Comité
www.albaniecomite.nl

Stichting Mara doneert gasfornuizen en medicatie

Vier studenten van Stichting Mara uit Leiden bezochten eind maart twee projecten van het Albanië Comité. Mara bestaat uit een team van enthousiaste studenten, verspreid over zeven studentensteden. Elke stad werft donateurs, organiseert acties en maakt elk jaar een projectreis om mensen in nood te helpen.

Vorig jaar bezocht Mara Amsterdam het hulpverleningswerk van het Albanië Comité. Voor de studenten uit Leiden stond dit jaar het kinderkuis en de huisartspost in Krrabe op het programma. Het viertal was erg onder de indruk van wat ze zagen. 'Zamira (directeur van het

kinderhuis-red) heeft hen rondgeleid,' vertelt Anne-Lise. 'De studenten hebben alle verhalen van begin tot einde gehoord en stonden er versteld van hoe mooi alles er nu uitziet. De groep van vorig jaar had geld gedoneerd voor een printer en een muziekbbox. Die box kwam ook nu weer van pas toen de Leidse studenten met de kinderen gingen dansen.' Anne-Lise laat een filmpje zien van een vrolijke groep dansende kinderen en studenten. 'Ik word daar zó blij van... Ik word altijd blij als ik zie hoeveel er gedaan wordt in Albanië. Daar waren ook de studenten van onder de indruk. Ze hebben € 1000 gedoneerd voor twee nieuwe, grote fornuizen voor de kinderkuiskeuken. Dat de oude

fornuizen er slecht aan toe zijn, hebben ze zelf kunnen zien. Ook hebben ze € 250 gestort voor de huisartspost. Ook hier hebben ze met eigen ogen kunnen zien hoe beperkt de middelen zijn. De Albanese arts, Kujtime Noka, betaalt zelfs medische dingen uit zijn eigen zak. Verder wordt de huisartspost volledig bevoorradt door onze stichting. De arts kijkt al reikhalzend uit naar het volgende transport in juni. Dan komt er weer een nieuwe lading voorraden mee. Vorig jaar sneed iemand met een broodmes in zijn vinger. Dat kon gehecht worden dankzij hecht draad van een Huizer arts. Met het geld van Mara hebben we meteen inkopen kunnen doen, zoals medicijnen, zalfjes en Betadine.'

DUURZAME HULP:

Zonnepanelenproject

'Naast het geven van acute hulp in de vorm van voedsel en kleding, zoeken we als Albanië Comité ook steeds naar mogelijkheden voor duurzame hulp,' vertelt voorzitter PeterJan van de Put. 'We zijn daarom een zonnepanelenproject gestart.'

'Het kinderkuis biedt een groot dakoppervlak en zonlicht is er genoeg. Omdat elektriciteit geregeld uitvalt in het gebied waarin wij werken, hebben we gekozen voor een combinatie met batterijen. Daarmee kunnen we enkele uren stroomuitval overbruggen. Omdat we willen investeren in het land, wordt het project 100% geleverd door een Albanese firma. Terugleveren van te veel aan stroom is mogelijk en aantrekkelijk (het inkooptarief is gelijk aan het verkooptarief). De Albanese overheid heeft -voor zover wij ons hebben laten informeren- nog geen plannen dit te veranderen. Het project is inmiddels in volle gang,' aldus de voorzitter.

Duurzame hulp in de vorm van zonnepanelen op het dak van het kinderkuis.

Wees erbij op de uitzwaai borrel, vrijdag 4 juli vanaf 20:00 in De Kruiskerk.

bied mee op fantastische talenten van onze jongeren!

GELNAGELS LATEN ZETTEN

PANNENKOEKEN BAKKEN

VOETBAL-TRAINING

BIJLES

schoon maken

OPPASSEN

OPBRENGST VOOR DE JONGERENREIS NAAR ALBANIË

1060 wikkelkoeken verkocht

Samen genieten van een wikkelkoek en zo met elkaar het goede doel steunen. Dat is met de Wikkelkoekenactie, die weer in samenwerking met Bakkerij Kruijmer werd georganiseerd, heel goed gelukt.

Rond Pasen is er door veel mensen gesmuld van een heerlijke wikkelkoek. Totaal zijn er 1060 verkocht en dat heeft € 4.146 opgeleverd.

‘Met deze opbrengst kunnen we komende zomer veel mooie activiteiten organiseren,’ laat Margreet Visser als coördinator van de Wikkelkoekenactie weten. ‘Juist ook het klusproject in het kindershuis draagt weer bij aan het hebben van een mooie tijd met elkaar. We gaan binnen de ruimtes opknappen en daardoor kunnen de kinderen op deze vernieuwde plek met elkaar leren, spelen en genieten om zich samen te ontwikkelen. Zo draagt de Wikkelkoekenactie die we hier met elkaar voeren, bij aan het samen opgroeien van kinderen in Albanië. En niet

alleen in de zomerperiode, maar ook daarna. Namens de kinderen en ons als Albanië Comité: hartelijk dank voor uw bijdrage aan deze mooie actie!’

De jongeren zorgden ervoor dat alle 1060 wikkelkoeken met hun ‘rechtmatige eigenaars’ mee naar huis gingen.

KONINGSZOENEN EN DRIJVENDE CITROEN OP ORANJEMARKT:

Zonnige opbrengst voor Jongerenreis

Met plezier kijkt Gerda Broekstra terug op de gezelligheid tijdens Koningsdag. Het Albanië Comité had twee kramen op de Oranjemarkt, waarvan er een door de jongerengroep werd verzorgd. Vooraf had de jeugd enthousiast en hard gewerkt om de leukste kraam van de Oranjemarkt te hebben. ‘En dat is gelukt,’ laat Gerda weten. ‘Weken waren we al bezig geweest om leuke activiteiten te bedenken en lekkernijen te maken voor de verkoop. Kaasplankjes werden met zorg samengesteld, een grabbelton gevuld met ingepakte verrassingen, versiering voor de kraam gekocht en prijskaartjes met de hand geschreven. En er werd volop gebakken: kruidkoeken, appeltaarten, kwarktaart, fiësta cakes, stroopwafelslofjes... Er was zoveel lekkers... dat konden de bezoekers van onze kraam dan ook niet laten staan.’

Vanaf de vroege morgen was er bedrijvigheid bij de kraam. Sportievelingen lieten de Koningszoenen vrolijk door de

lucht suizen vanaf de sjoelbak, terwijl anderen geconcentreerd probeerden een muntje op een drijvende citroen te leggen. Ook dat vereiste behendigheid en slechts twee toppers slaagden hierin. Maaïke Biesbroek en Annemijn Broekstra wonnen met hun prestatie een cadeaubon van € 10 van By Jean. Degenen bij wie het muntje eraf gleed, steunden met hun ‘misser’ in ieder geval het goede doel. Een grote publiekstrekker was ook ‘Raad het gewicht van een echte Oude Huizer Kaas’. Ruim 60 mensen waagden een gok. De gewichten liepen uiteen van 9,5 kg tot 31,5 kg. Het precieze gewicht bleek 14,180 kg te zijn. De uiteindelijke winnaars waren Gerard Doorn 14,1 kg, Arianne Klein 13,97 kg en Jaap Veerman 13,9 kg. Ook zij kregen een cadeaubon van € 10 van By Jean. Vanaf deze plek dan ook een hartelijk dankjewel voor By Jean en ook voor Verweij Kaashandel, die de kaasplankjes doneerde en de ‘Raad het gewicht kaas’ beschikbaar stelde. De gezelligheid en het enthousiasme bij beide kramen waren niet te missen

en leverden een zonnige opbrengst op van maar liefst € 1.064,55 voor de Jongerenreis.

‘Namens de hele groep jongeren: hartelijk dank aan iedereen die onze kramen heeft bezocht en op welke manier dan ook heeft bijgedragen aan onze reis naar Albanië,’ aldus Gerda Broekstra.

De gezelligheid en het enthousiasme bij de kraam waren niet te missen en leverden een zonnige opbrengst op.

Ep & Vloet op het dak

Stichting Ep & Vloet heeft dit jaar weer kluswerk verricht voor het Albanië Comité.

'De eerste keer in 2011 hebben ze twee huisjes en ons gastenverblijf opgeknapt,' vertelt Anne-Lise. 'Ze gaan ieder jaar met een groep naar Albanië om te klussen bij diverse projecten. Dit jaar zijn ze weer bij ons langs geweest.'

Van eind mei tot begin juni hebben vijf vrijwilligers de handen uit de mouwen gestoken. Er werd een koeling geïnstalleerd voor de voedselkeuken, waar Wilma Westerink de leiding over heeft. Haar man Fred is directeur van

het gevangeniswezen, waar het Albanië Comité eveneens nauw mee samenwerkt. Zo brengt de jongerengroep ook deze zomer weer een bezoek aan de gevangenis.

Ep & Vloet wil zich als stichting inzetten voor de medemens. 'Wij vinden het belangrijk om wat van onze rijkdom terug te geven aan mensen die minder bedeeld zijn. Wij zijn al ruim 20 jaar actief in de organisatie van vrijwilligersprojecten. Met (bouw) projecten verbeteren wij de leefomstandigheden van de meest hulpbehoevende mensen in de

armste landen binnen de Europese grenzen. Daarnaast organiseren wij sportieve en gezellige activiteiten om de onderlinge band te versterken en onze projecten financieel te ondersteunen,' aldus Ep & Vloet. Behalve het installeren van de koeling, waar drie man mee bezig is geweest, zocht twee man het hogerop. Dat gebeurde bij het gastenverblijf op het terrein van het kindershuis, waar de beide vrijwilligers het lekkende dak hebben gerepareerd.

Twee vrijwilligers van Ep & Vloet repareerden het lekkende dak van het gastenverblijf en drie gingen aan de slag bij de koeling van de voedselkeuken.

Zomerstop kleding

De laatste dag om kleding in te brengen is maandag 30 juni.

Vanaf maandag 7 juli t/m maandag 25 augustus is het magazijn gesloten.

Met ingang van maandag 7 september kan er van 19.00 tot 20.00 uur weer kleding gebracht worden naar de kledinginzameling aan de Fabrieksweg 2

Colofon

Stichting Albanië Comité ♥ www.albaniecomite.nl ♥ tel: 06-82603916 (algemeen telefoonnummer)

Voorzitter

Peter-Jan van de Put
tel: 06-18258229
e-mail: voorzitter@albaniecomite.nl

Secretaris

Henriëtte Sijl-La Roi
e-mail: secretaris@albaniecomite.nl

Penningmeester

Bert Boot
tel: 06-30765708
e-mail: penningmeester@albaniecomite.nl

Fondsenwerving

Pieter Van der Poel & Dolf Kos & Ronald Zeeman
e-mail: fondsenwerving@albaniecomite.nl

Inzameling goederen

Pieter Van der Poel
tel: 06-82603916

Vrijwilligers staan iedere eerste maandagavond van de maand (met uitzondering van feestdagen) van 19.00 tot 20.00 uur klaar om kinderkleding en tienerkleding (maten XS, S en M), kleding voor volwassenen, (kinder)attributen, medische hulpmiddelen e.a. in ontvangst te nemen bij het magazijn aan de Fabrieksweg 2. Kinderkleding en tienerkleding dienen in aparte zakken/dozen aangeleverd te worden. Kleding voor volwassenen gaat naar Stichting Kinderen in Nood te Bussum.

Giften

Elke gift is welkom op het volgende rekeningnummer:

NL97 RABO 0329 9600 08

t.n.v. Stichting Albanië Comité

De Stichting Albanië Comité is een algemeen nut beogende instelling en heeft een ANBI-status.

